

17. juulil 2007 esitatud hagi — Las Marismas de Lebrija versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-260/07)

(2007/C 211/98)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Las Marismas de Lebrija, S. Coop. And. (Sevilla, Hispaania) (esindaja:advokaat L. Ortiz Blanco)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- rahuldada vastavalt EÜ artiklis 288 sätestatule käesolev kahju hüvitamise hagi tunnistades hageja õigust sellele, et nõukogu ja komisjon hüvitaksid solidaarselt talle tekitatud kahju summas 1 575 122 eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostja institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T-217/07: Las Palmeras vs. nõukogu ja komisjon.

13. juulil 2007 esitatud hagi — Komisjon versus Banca di Roma

(Kohtuasi T-261/07)

(2007/C 211/99)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: advokaat A. Colabianchi ning teenistujad F. Amato ja M. Wilderspin)

Kostja: Banca di Roma SpA

Hageja nõuded

- kohustada S.p.a Banca di Roma't, aadress Itaalia, Rooma (00144), Viale Umberto Tupini 180, kes tegutseb praeguse

seadusliku esindaja kaudu, täitma 28.10.1989. aastal Euroopa Ühenduste Komisjoni ees antud pangagarantii;

- kohustada S.p.a Banca di Roma't, aadress Itaalia, Rooma (00144), Viale Umberto Tupini nr 180, kes tegutseb praeguse seadusliku esindaja kaudu, maksma Euroopa Ühenduste Komisjonile, aadress Belgia, Brüssel (1039), rue de la Loi 200, 412 607,41 eurot ja intress summas 94,37 eurot päevas alates 30. detsembrist 2006 kuni garantiikohustuse täieliku täitmiseni, või Euroopa Kohtu poolt otsustatavas muus summas;

- kohustada S.p.a Banca di Roma't, aadress Itaalia, Rooma (00144), Viale Umberto Tupini nr 180, kes tegutseb praeguse seadusliku esindaja kaudu, kandma enda kohtukulud, ja mõista temalt välja Euroopa Ühenduste Komisjoni kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagiavaldus on esitatud EÜ artikli 238 ja vahekohtuklausli alusel, mis tuleneb Banco di Roma (praeguse ärinimega Banca di Roma) 28. oktoobril 1989 Euroopa Ühenduste Komisjoni ees antud garantiist.

2. augusti 1989. aasta otsusega C(89) 1241 (¹) määras komisjon neljateistkümnele keevitatud terasvõrgu tootjale, sealhulgas Ferriere Nord SpA-le, trahvi EÜ artikli 85 lõikega 1 (praegune EÜ artikli 81 lõige 1) keelatud kokkulepete sõlmimise ja kooskõlastatud tegevustes osalemise eest; Ferriere Nord SpA-le määratud trahv oli 320 000 eküüd.

Vastavalt selle otsuse artiklile 4 oli Ferriere Nord SpA kohustatud trahvi tasuma kolme kuu jooksul alates otsusest teatamisest, välja arvatud juhul, kui Ferriere Nord esitab pangagarantii kogu võlgnetava summa ulatuses, st nii põhivõla kui intresside ulatuses.

30. oktoobri 1989. aasta tähtitud kirjaga, mis saadi kätte 7. novembril 1989, saatis Ferriere Nord komisjonile 26. oktoobri 1989. aasta kuupäevaga kirja, milles Banco di Roma (praeguse ärinimega Banca di Roma) Udine'i (Itaalia) kontor teatas komisjonile, et ta on garantii andjaks Ferriere Nord kohustuste suhtes, nii trahvi summas 320 000 eküüd kui ka intressi suhtes, mida arvestati alates 15. novembrist 1989 kuni trahvi täieliku tasumiseni.

Kohtuasjas T-153/04 (²) otsustas Esimese Astme Kohus 27. septembri 2006. aasta kohtuotsuses, et komisjoni õigus keevitatud terasvõrgu otsuse täitmist nõuda on vastavalt määruse nr 2988/74 artikli 4 lõikele 1 ajas piiratud (kohtuotsuse T-153/04 punktid 53 ja 58).

Hageja on aga seisukohal, et sel kohtuotsusel ei ole mingeid tagajärgi Banca di Roma väljaantud garantii suhtes, sest see garantii on Itaalia õiguse (asjas kohaldatav õigus) kohaselt sõltumatu ja Banco di Roma on kohustatud garantiikohustuse täitma komisjoni esimesel nõudmisel; ta ei saa garantii täitmisest keeldumiseks esitada vastuväiteid, mida võiks esitada Ferriere Nord.

⁽¹⁾ EÜT 1989 L 260, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Kohtu lahendite kogumikus veel avaldamata.

13. juulil 2007 esitatud hagi — Leedu versus komisjon

(Kohtuasi T-262/07)

(2007/C 211/100)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Hageja: Leedu Vabariik (esindajad: D. Kriauciūnas ja E. Matulionytė)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 4. mai 2007. aasta otsus K(2007) 1979 lõplik ⁽¹⁾ või teise võimalusena tühistada nimetatud otsus selles osas, milles see puudutab Leedu Vabariiki;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsusega määratakse kindlaks põllumajandustoodete kogused, mis on ühinemiskuupäeval uutes liikmesriikides vabas ringluses ja ületavad koguseid, mida võidakas käsitada normaalse ülekandevõimega 1. mail 2004, ning summad, mida uued liikmesriigid peavad tasuma kõnealuste koguste kõrvaldamise hüvitamiseks.

Hageja hinnangul on vaidlustatud otsus ebaseaduslik. Tema hagi põhineb neljal väitel.

1. Pädevuse puudumine

Hageja väidab, et ühinemisakti IV lisa 4. peatüki punkt 4 ei anna komisjonile õigust kohustada liikmesriike tasuma ühenduse eelarvesse karistusliku olemusega summasid, eriti kui ta ei ole

tõendanud, et komisjon on ülemääraste koguste kõrvaldamiseks teinud reaalseid kulutusi, samuti on komisjon ületanud kolmeaastast tähtaega, mis on sätestatud ühinemisakti artiklis 41 sama artikli alusel otsuse tegemiseks, ja see on ainus säte, mis võib olla otsuse õiguslikuks aluseks.

2. Ühenduse õiguse rikkumine

Õiguskindluse põhimõtte rikkumine: vaidlustatud otsusega on rikutud õiguskindluse põhimõtet, kuna ülemääraste koguste arvutamise meetodid ja kriteeriumid ei olnud ühinemise ajal olemasolevate koguste kindlaksmääramisel teada, mis oleks liikmesriikidel võimaldanud ülemääraste koguste tekkimist ära hoida või need kõrvaldada varusid kogunud ettevõtjate kulul. Peale selle on vaidlustatud otsuses sätestatud teistsugused kriteeriumid ja laiendatud hindamisele kuuluvate toodete loetelu võrreldes määruse nr 1972/2003 artikliga 4, mille alusel liikmesriigid kontrollivad ülemääraste varude tekkimist.

Diskrimineerimiskeelu rikkumine: erinevalt komisjoni määrusest (EÜ) nr 144/97, milles käsitletakse põllumajandustoodete ülemääraste varusid Austrias, Rootsis ja Soomes, on vaidlustatud otsuses hinnatud mitte ainult neid tooteid, mille puhul makstakse eksporditoetust või rakendatakse sekkumismeetmeid, vaid ka muude toodete varusid. Diskrimineerimiskeeldu on rikutud ka sellega, et uute liikmesriikide erinevaid olukordi on koheldud ühetaoliselt ja erilised asjaolud, milles need varud on tekkinud, on põhjendamatu jätetud arvesse võtmata.

Hea halduse ja läbipaistvuse põhimõtete rikkumine: vaidlustatud otsuses ei ole tasumisele kuuluvate summade arvutamise alused ammendavalt esitatud ning need kriteeriumid muutuvad pidevalt. Lisaks, kuigi liikmesriigid hindasid ise varusid kooskõlas ühenduse õigusaktidega, siis komisjon, jättes selgitamata, miks see hindamine on ebatäpne ja seda vaidlustamata, viis läbi samade varude uue hindamise omaenda kriteeriumide alusel.

Ühinemisakti sätete rikkumine: esiteks ei ole otsus sobiv ülemääraste varude kõrvaldamisega taotletavate ühinemisakti IV lisa 4. peatüki punktis 2 seatud eesmärkide saavutamiseks eriti seetõttu, et selles otsuses määratud trahve ei ole isegi püütud siduda kulutustega, mida komisjon ülemääraste varude kõrvaldamiseks tegelikult tegi. Teiseks on otsus vastu võetud pärast seda, kui oli möödunud ühinemisakti artiklis 42 ettenähtud tähtaeg, mille jooksul komisjon võis rakendada üleminekumeetmeid — kolm ühinemisjärgset aastat.

3. Põhistamata jätmine

Hageja leiab, et vaidlustatud otsus ei ole nõuetekohaselt põhistatud või on lausa põhistamata; eelkõige ei ole selles näidatud, kas (ja millisel määral) tegi ühendus asjaomaste ülemääraste koguste kõrvaldamiseks tegelikult kulutusi, mis tuleb katta liikmesriikidel.